

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 lutego 2007 r.

**w sprawie pomocy państwa C 16/2006 (ex NN 34/2006) udzielonej przez Region Sardynii spółce
Nuova Mineraria Silius SpA**

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 473)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/499/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospo-
darczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),po wezwaniu zainteresowanych stron⁽¹⁾ do przedstawienia
uwag zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając prze-
kazane uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

PROCEDURA

- (1) Włochy powiadomiły Komisję o zamiarze przyznania pomocy spółce Nuova Mineraria Silius pismem z dnia 30 listopada 2005 r. Dnia 21 grudnia Komisja zwróciła się do władz włoskim z wnioskiem o dalsze informacje, na który odpowiedziały one pismem zarejestrowanym dnia 7 lutego 2006 r.
- (2) Pismem z dnia 26 kwietnia 2006 r. Komisja poinformowała Włochy o podjęciu decyzji o wszczęciu postępowania dotyczącego omawianej pomocy, przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.
- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat analizowanego środka.
- (4) Dnia 12 maja 2006 r. odbyło się spotkanie z udziałem władz włoskich, które zareagowały na wszczęcie postę-

powaniu pismami z dnia 14 lipca i 30 sierpnia 2006 r. Komisja poprosiła o dodatkowe informacje pismem z dnia 18 września, na które Włochy odpowiedziały dnia 3 listopada i 31 grudnia 2006 r.

- (5) Komisja otrzymała uwagi od zainteresowanych stron i przekazała je władzom włoskim, pozostawiając im możliwość zajęcia stanowiska. Władze włoskie udzieliły odpowiedzi pismem z dnia 3 listopada 2006 r.

OPIS BENEFICJENTA I ŚRODKÓW POMOCY

- (6) Beneficjentem pomocy byłaby spółka Nuova Mineraria Silius SpA (zwana dalej „NMS”), w całości należąca do autonomicznego regionu Sardynii (wł. *regione autonoma Sardegna*, „RAS”). NMS zajmuje się eksploatacją złóż fluorytu⁽³⁾ w gminie Silius na Sardynii. Według ostatnich dostępnych danych w 2004 r. spółka osiągnęła obroty roczne w wysokości 4,96 mln EUR i zatrudniała 163 pracowników.
- (7) Spółka NMS została założona w roku 1992 przez RAS oraz przez Minmet Financing Company. Następnie RAS przeniosła własność (97,5 % w roku 1996 i obecnie 100 %) na publiczne przedsiębiorstwo „Ente Minerario Sardo” („EMSA”). W roku 1998 EMSA zostało postawione w stan likwidacji. Komisarz przeprowadzający likwidację został upoważniony do sprywatyzowania w miarę możliwości działalności spółki, natomiast tam, gdzie to niemożliwe – doprowadzenie do jej zaprzestania. Jednakże gdy nie powiodły się próby sprywatyzowania NMS, spółka EMSA zakończyła działalność (w czerwcu 2002 r.), przy czym NMS nie została zlikwidowana.
- (8) W związku z nieudaną próbą prywatyzacji Włochy powiadomiły Komisję o projekcie dokapitalizowania spółki w wysokości ok. 24 mln EUR. Według Włoch, nowy kapitał pozwoliłby na inwestycje, pozwalające na eksploatację nowych złóż położonych głębiej, co z kolei pozwoliłoby na pozyskiwanie minerałów o większej zawartości fluorytu i zwiększyłoby całkowitą produkcję kopalni.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 39.⁽²⁾ Patrz: przypis 1.⁽³⁾ Fluoryt jest stosowany w syntezie cząsteczek organicznych przy produkcji tworzyw sztucznych, takich jak teflon, żywice, aerozol i smary.

(9) Włochy twierdziły, że zgłosiły środek pomocy wyłącznie w celu uzyskania pewności prawnej, ponieważ jego wprowadzenie nie stanowiłoby pomocy państwa z następujących dwóch powodów:

a) środek nie wpływałby w żaden sposób na wymianę handlową wewnątrz Wspólnoty, gdyż podaż we Wspólnocie na fluoryt odpowiada zaledwie 30 % popytu. W konsekwencji jedynym prawdopodobnym skutkiem projektu byłoby obniżenie przywozu z krajów trzecich i ograniczenie wzrostu cen;

b) RAS zachował się jak inwestor działający w warunkach gospodarki rynkowej, podczas gdy i) wielkość wywozu fluorytu z Chin, odpowiadająca ok. 50 % produkcji światowej, jest coraz mniejsza w związku ze wzrostem zapotrzebowania wewnętrznego, co prawdopodobnie pozytywnie wpłynie na ceny fluorytu; ii) NMS przygotowała nowy plan przemysłowy na kolejne 8 lat, w którym przewiduje się całkowite odzyskanie inwestycji i uzyskanie dochodów już od czwartego roku, nawet przy obecnych warunkach na rynku; iii) prowadząc dalej działalność, akcjonariusz unika strat z poprzednich inwestycji w spółkę, a prawdopodobnie również różnych sporów prawnych z klientami.

Natomiast w przypadku, gdyby Komisja stwierdziła, że proponowany środek zawiera element pomocy państwa, według władz włoskich element ten ograniczałby się do kwoty nadwyżki zysków, które byłyby uzyskiwane dzięki projektowi inwestycyjnemu. Według obliczeń władz włoskich, taka nadwyżka nie przekraczałaby 26 % inwestycji, co mieści się w progu przewidzianym dla zgodnej z prawem pomocy regionalnej w omawianym obszarze ⁽⁴⁾.

(10) Oprócz zgłoszonego środka pomocy, według informacji dostarczonych przez władze włoskie, w ostatnich latach NMS stale otrzymywała środki z zasobów publicznych pochodzących od jej jedyne go akcjonariusza, tj. RAS ⁽⁵⁾ w celu pokrycia ciągłych strat ponoszonych w trakcie działań przygotowawczych do likwidacji. W roku 1997 środki te wyniosły ogółem 90,7 mln EUR, jak przedstawiono poniżej:

(EUR)	
Rok	Przyznana kwota
1997	7 230 397
1998	9 296 224

⁽⁴⁾ N.B. Gmina Silius znajduje się w prowincji Cagliari na Sardynii, czyli w regionie NUTS3 kwalifikującego się zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) do objęcia pomocą o intensywności równej 35 % EDN przez cały okres 2000–2006. Dla PMI przewidziana jest maksymalna wysokość 15 % ESL.

⁽⁵⁾ Łącznie z funduszami wnoszonymi aż do roku 2003 za pośrednictwem publicznego holdingu sardyńskiego EMSA.

(EUR)

Rok	Przyznana kwota
1999	5 706 849
2000	12 496 708
2001	11 671 925
2002	11 834 000
2003	14 379 827
2004	6 890 000
2005	11 200 000
Ogółem	90 705 931

Powyższe kwoty zostały uwzględnione w bilansie spółki w pozycjach rachunkowych zatytułowanych: „RAS na poczet przyszłych strat” oraz „EMSA na poczet przyszłych strat”.

(11) Ponadto władze włoskie potwierdziły, że NMS korzystała z następujących dotacji publicznych:

a) dekretem ministerialnym z dnia 9 maja 2002 r., spółce przyznano 7,66 mln EUR na mocy ustawy nr 488 z dnia 19 grudnia 1992 r. (ustawa nr 488/92) ⁽⁶⁾ na inwestycje kwalifikujące się do objęcia pomocą w wysokości 14,31 mln EUR;

b) dekretem ministerialnym z dnia 28 grudnia 2000 ⁽⁷⁾ spółce przyznano 1,869 mln EUR, zgodnie z art. 9 ustawy nr 752 z dnia 6 października 1982 r. (ustawa nr 752/82) celem sfinansowania badań nad głębiej położonymi złożami w kopalni. Niemniej jednak, według władz włoskich, kwoty te nie zostały do tej pory przebrane.

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

(12) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwość co do zgodności omawianych środków ze wspólnym rynkiem, a w szczególności ich zgodności z wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽⁸⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi”).

⁽⁶⁾ Ustawa nr 488/92 dotyczy zasad przyznawania pomocy regionalnej, zatwierdzona przez Komisję decyzją z dnia 12 lipca 2000 r. (sprawa N 715/99). Program pomocy wygasł dnia 31 grudnia 2006 r.

⁽⁷⁾ Okres obowiązywania przedłużono dekretem z dnia 20 grudnia 2002 r. do grudnia 2004 r. Sprawozdania finansowe spółki za 2004 r. zawierają pozycję opiewającą na 1,41 mln EUR z przeznaczeniem na te cele. Przewidziano już kolejny wniosek o przedłużenie okresu poza rok 2004.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2. Wytyczne zastępują poprzedni tekst przyjęty w 1999 r. (Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2).

UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (13) Na wezwanie Komisji do przedstawienia uwag dotyczących omawianego środka pomocy odpowiedziały trzy konkurencyjne spółki.
- (14) Według pierwszej z nich NMS od 20 lat znajduje się w sytuacji kryzysowej i jest w stanie kontynuować działalność wyłącznie dzięki stałym dotacjom z funduszy publicznych. Nawet jeśli w ostatnich 5 latach nastąpił wzrost cen rynkowych, co doprowadziło inne spółki do rozbudowy kopalń lub do założenia nowych, NMS niezmiennie nie przynosiła zysków. Poza tym prywatyzacja spółki nie wchodziła w grę, gdyż była ona uważana za nierentowną pomimo otrzymanych już środków pomocy państwa. Według pierwszej konkurencyjnej spółki wysokość środków pomocy jest niebotyczna, skandaliczna i niewiarygodnie nieproporcjonalna, na co wskazuje sam fakt, że w 2004 r. wysokość środków pomocy była dwa razy większa niż obroty roczne spółki.
- (15) Druga konkurencyjna spółka wyraziła zdumienie w związku z opisywaną sytuacją. Spółka NMS i inni europejscy producenci fluorytu bardzo poważnie odczuli niekorzystne warunki rynkowe w latach 90-tych, spowodowane praktykami dumpingowymi Chin, które uległy poprawie dopiero po 2000 r. Chociaż wiadomo było, że NMS otrzymywała fundusze publiczne, przytaczana konkurencyjna spółka uważa, że nic nie wiedziała o wielkości pomocy, oraz że, według niej, wielkości te są nieracjonalnie wysokie. Na podstawie własnych szczegółowych obliczeń spółka ta szacuje, że kwota dotacji otrzymanych przez NMS w ostatnich 5–6 latach jest ok. 10 razy większa od kwoty standardowej inwestycji na tonę przy normalnych warunkach w tym sektorze. Druga konkurencyjna spółka, będąca europejskim producentem na rynku fluorytu, który charakteryzuje się wysoką konkurencyjnością, podsumowuje, że nie może zaakceptować takiej sytuacji, w której pojedyncza spółka utrzymywana jest przez wiele lat dzięki ogromnemu nakładowi środków wypłacanych przez państwo.
- (16) Trzecia konkurencyjna spółka wyraziła ostry sprzeciw w kwestii udzielania pomocy spółce NMS, która w jej przekonaniu jest pomocą znaczną i nieproporcjonalną. Według tej spółki, wielkość dotacji finansowych przewidziana dla jednej spółki, która prowadzi tak niewielką działalność w zakresie eksploatacji złóż, wydaje się rażąco nieproporcjonalna w stosunku do zysków i w związku z tym, istnieje ryzyko wykorzystania dotacji wyłącznie w celu utrzymania niekorzystnej z punktu widzenia ekonomicznego sytuacji zatrudnienia w kopalni.

REAKCJA WŁADZ WŁOSKICH

- (17) W odpowiedzi na wszczęcie postępowania władze włoskie stwierdziły, że RAS, biorąc pod uwagę trudności finansowe spółki, podjął decyzję o niewdrożeniu zgłoszonej pomocy i likwidacji spółki. Pismem z dnia 30 sierpnia 2006 r. władze włoskie potwierdziły, że

faktycznie przewiduje się likwidację spółki NMS, zgodnie z wnioskami podjętymi na nadzwyczajnym zgromadzeniu, które odbyło się 28 lipca.

- (18) Ponadto Włochy utrzymywały, że: a) likwidacja działalności spółki NMS nie pozwoliłaby na odzyskanie finansowania udzielonego przez RAS; b) w związku z wycofaniem spółki z rynku pomoc nie wpływałaby na wymianę handlową wewnątrz Wspólnoty; i c) biorąc pod uwagę takie okoliczności, ewentualny nakaz zwrotu pomocy nie odniósłby żadnego konkretnego skutku. Reasumując, Włochy poprosiły Komisję o niewydawanie nakazu odzyskania środków.
- (19) Odnośnie do uwag przedstawionych przez spółki konkurencyjne względem NMS Włochy uważają, że przestają one być zasadne, ponieważ zgłoszenie pomocy zostało wycofane, a spółka zostanie postawiona w stan likwidacji.

OCENA ŚRODKA POMOCY**1. Istnienie pomocy państwa**

- (20) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE stanowi, że wszelka pomoc przyznana przez państwo członkowskie w dowolnej formie lub przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Projekt inwestycyjny i pokrywanie strat

- (21) Komisja stwierdza, że środki, o których mowa w pkt 8 i 10, pociągają za sobą użycie zasobów państwowych, leżących w gestii władz publicznych. Spełnione jest w tym przypadku kryterium selektywności, ponieważ są one przyznawane tylko jednej spółce. Ponadto biorąc pod uwagę, że NMS działała na rynku eksploatacji fluorytu, czyli w sektorze, w którym następuje wymiana pomiędzy państwami członkowskimi, spełnione zostaje także kryterium wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W szczególności argument władz włoskich, że pomoc nie wpływałaby na wymianę handlową wewnątrz Wspólnoty, zostaje odrzucony, ponieważ według orzecznictwa, gdy pomoc przyznana przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych wzmacnia pozycję przedsiębiorstwa w stosunku do innych przedsiębiorstw konkurujących ze sobą na rynku wspólnotowym, należy uznać, że pomoc taka, przyznana jednemu przedsiębiorstwu, wpływa negatywnie na pozostałych konkurentów⁽⁹⁾. Poza tym z przedstawionych uwag, a także z reakcji wyrażonych w następstwie wszczęcia postępowania przez przedsiębiorstwa konkurencyjne będące dostawcami fluorytów w różnych państwach członkowskich jasno wynika, że w omawianym przypadku dochodzi do wymiany handlowej wewnątrz Wspólnoty.

⁽⁹⁾ Por. np. sprawę 730/79 *Philip Morris przeciwko Komisji*, Rec. 1980, str. 2671, pkt 11, i sprawę C-156/98 *Niemcy przeciwko Komisji*, Rec. 2000, str. I-6857, pkt 33.

(22) Jeśli chodzi o argument podany we wstępnym zgłoszeniu, zgodnie z którym zachowanie RAS odpowiadało zachowaniu inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej, Komisja stwierdza, że biorąc pod uwagę wyniki ekonomiczne osiągnięte przez spółkę w ostatnich latach obrachunkowych oraz wskaźniki finansowe z tego okresu⁽¹⁰⁾, NMS powinna być uważana za „przedsiębiorstwo zagrożone [przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji]” w rozumieniu sekcji 2.1 wytycznych.

(23) W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę niezmienną potrzebę pokrywania strat w ostatnich latach przez spółkę NMS, bez żadnej poprawy jej sytuacji finansowej, wydaje się bardzo nieprawdopodobne, aby inwestor działający w warunkach gospodarki rynkowej angażował kolejne środki w wysokości 24 mln EUR w projekt, który do tej pory był nierentowny. Dodatkowym poparciem dla tego wniosku jest fakt, iż żadna z prób sprywatyzowania przedsiębiorstwa, podejmowanych od 1999 do 2002 r., nie powiodła się. Potwierdzają to również reakcje firm konkurencyjnych w tym sektorze.

(24) Ponadto w przeszłości RAS nie przeprowadził obliczeń stosunku kosztów, jakie wiązałyby się z likwidacją spółki, do kosztów potrzebnych do dalszego prowadzenia działalności NMS. Wręcz przeciwnie, w czerwcu 2002 r. jawnie zrezygnowano z likwidacji, gdy było już wiadomo, że prywatyzacja nie odniosła sukcesu.

(25) Co więcej, ze zgłoszenia wynikało jasno, że w dużej mierze RAS dotował NMS z powodów socjalnych, gdyż chodziło o jedno z niewielu przedsiębiorstw przemysłowych pozostałych w tym regionie. Niemniej jednak argumentacja tego rodzaju nie ma znaczenia dla inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

(26) W związku z powyższym Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania i potwierdza, że inwestycje zaproponowane we wstępnym zgłoszeniu wraz ze wszystkimi wkładami akcjonariusza przeznaczonymi na pokrycie strat na łączną kwotę 114,7 mln EUR stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Druga pomoc (pokrycie strat) jest niezgodna z prawem, gdyż została przyznana z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu. W przypadku środka, którego dotyczyło wstępne zgłoszenie, władze włoskie potwierdziły, że część funduszy została już przekazana beneficjentowi, aby mógł podjąć „pewne pilne i niecierpiące zwłoki czynności”. W konsekwencji również ta część pomocy, której wartość jest nieznaną, była niezgodna z prawem.

Fundusze przyznane na mocy ustawy nr 488/92 i 752/82

(27) Uznanie środków krajowych wymienionych w pkt 11 za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu nie zostało zakwestionowane. Co więcej Włochy zadeklarowały, że żadna pomoc nie została jeszcze przekazana na mocy ustawy nr 752/82.

2. Odstępstwa przewidziane w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu

(28) Wydaje się, że nadrzędnym celem środków, o których mowa powyżej w pkt 8 i 10, miało być wspieranie przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji. W takich przypadkach można zastosować jedynie odstępstwo na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, dopuszczające pomoc państwa na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

(29) Pomoc na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw jest przyznawana zgodnie z zasadami określonymi w wytycznych.

(30) Zasady przejściowe określone w wytycznych przewidują, że wytyczne stosują się do oceny każdej pomocy na ratowanie lub restrukturyzację przedsiębiorstwa przyznanej bez zatwierdzenia Komisji (pomoc niezgodna z prawem), w przypadku gdy część lub całość pomocy została przyznana po 1 października 2004 r., czyli dniu opublikowania nowych wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (pkt 104). W konsekwencji w omawianym przypadku zastosowanie mają nowe wytyczne, gdyż zgłoszenie zostało przedłożone w 2005 r. i co najmniej 11 mln EUR dotacji publicznych (na ogólną kwotę 90,7 mln EUR na pokrycie strat opisanych w pkt 10) zostało przekazanych po dniu 1 października 2004 r.

(31) Co do środków pomocy przyznanych na mocy ustawy nr 488/92 i ewentualnie ustawy nr 752/82, ich zgodność ze wspólnym rynkiem musi być również oceniona na podstawie wytycznych, ponieważ według Komisji pomoc udzielana przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji może przyczynić się do rozwoju działalności gospodarczej, nie wywierając negatywnego wpływu na wymianę handlową w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem *tylko wtedy, gdy* przestrzegane są warunki wskazane w tych wytycznych⁽¹¹⁾. Ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji są wyraźnie wyłączone z zakresu stosowania ustawy nr 488/92, Komisja stwierdza, że spółka NMS nie kwalifikowała się do objęcia pomocą regionalną na mocy ustawy nr 488/92, ponieważ znajdowała się w trudnej sytuacji już w chwili przyznania pomocy (w maju 2002 r.)⁽¹²⁾.

⁽¹⁰⁾ W szczególności sprawozdania finansowe za 2004 r. wykazują straty w wysokości 10,46 mln EUR, równe 101 % kapitału udziałowego w tym czasie (10,33 mln EUR). W 2003 r. straty osiągnęły 9,61 mln EUR. Również obroty wykazały tendencję zniżkową: 7,31 mln EUR w 2003 r. i 4,96 mln EUR w 2004 r.

⁽¹¹⁾ Punkt 20 wytycznych.

⁽¹²⁾ Zgodnie z pkt 56 wytycznych fakt, że przedsiębiorstwo ma siedzibę w obszarze kwalifikującym się do objęcia pomocą w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) ma znaczenie jedynie dla wdrożenia środków wyrównawczych i dla wielkości wkładu beneficjanta.

(32) Z tego samego powodu należy odrzucić dodatkowy argument władz włoskich, zgodnie z którym pomoc, jeśli by tak zakwalifikować omawiane środki, należy uznać za mieszczącą się w progu określonym dla pomocy regionalnej na Sardynii.

(33) W kwestii kwalifikowania się spółki NMS do objęcia pomocą na restrukturyzację Komisja twierdzi, że nie zostały spełnione kryteria zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem, opisane w wytycznych, a w szczególności:

a) liczne środki pomocy przyznane na pokrycie strat w sposób sztuczny utrzymywały spółkę przy życiu, która bez tych środków musiałaby ogłosić upadłość. Nie ma również dowodów na to, że przystąpiono do restrukturyzacji. Opiswane środki muszą zatem zostać uznane za pomoc operacyjną;

b) ani pokrycie strat w przeszłości, ani środki wymienione we wstępnym zgłoszeniu nie mogą być uznane za zgodne z przepisami dotyczącymi pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa, ponieważ: były przydzielane przez kilka kolejnych lat, zostały przyznane w formie niedopuszczalnej przez przepisy, ponadto nie przewidziano ich zwrotu ani planu restrukturyzacji, ani likwidacji spółki w okresie sześciu miesięcy;

c) plan przemysłowy przekazany Komisji w zgłoszeniu polega na analizie przyszłej rentowności spółki w świetle nowego projektu inwestycyjnego, jednak nie zawiera żadnych działań restrukturyzacyjnych, żadnych warunków przyznawania pomocy państwa, nie uwzględnienia też pomocy przyznanej w przeszłości niezgodnie z prawem;

d) wobec braku planu restrukturyzacji Komisja nie jest w stanie ocenić, czy zaproponowana pomoc może przywrócić długoterminową rentowność spółki ani czy pomoc taka ograniczałaby się do minimum i czy można uniknąć zakłócenia konkurencji (w szczególności biorąc pod uwagę ciągle pokrywanie długów w ostatnich latach, sprzeczne z orzecznictwem w sprawie *Deggendorf* ⁽¹³⁾).

Wycofanie zgłoszenia i likwidacja spółki

(34) Komisja przyjmuje do wiadomości powiadomienie władz włoskich o decyzji RAS o niewdrażaniu zgłoszonej

pomocy w wysokości ok. 24 mln EUR, a także o postawieniu spółki w stan likwidacji ze względu na jej trudności finansowe. Niezależnie od argumentów przedstawionych przez stronę włoską Komisja uważa, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 659/1999 Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁴⁾, że w przypadku pomocy niezgodnej z prawem i ze wspólnym rynkiem, należy przywrócić efektywną konkurencję, a zatem zachodzi konieczność niezwłocznego odzyskania kwoty pomocy wraz z odsetkami.

WNIOSKI

(35) Komisja stwierdza, że Włochy naruszyły art. 88 ust. 3 Traktatu, wprowadzając niezgodnie z prawem środki polegające na powtarzającym się akcie pokrywania strat NMS, na udzielaniu jej pomocy na mocy ustawy nr 488/92 i dekretu ministerialnego z dnia 28 grudnia 2000 r. oraz, potencjalnie, na przydzielaniu częściowo pomocy dodatkowej będącej przedmiotem zgłoszenia. Ponadto Komisja stwierdza, że pomoc wskazana we wstępnym zgłoszeniu i pomoc przyznana dekretem ministerialnym z dnia 28 grudnia 2000 r. na mocy art. 9 ustawy włoskiej nr 752/82 są niezgodne ze wspólnym rynkiem i nie wchodzą w zakres żadnego z odstępstw przewidzianych w Traktacie WE. W związku z powyższym nieprzyznana ⁽¹⁵⁾ jeszcze część powyższej pomocy nie powinna zostać wypłacona, natomiast należy odzyskać pomoc już wypłaconą na łączną kwotę 98,36 mln EUR, która obejmuje 90,7 mln EUR na pokrycie strat (patrz pkt 10) oraz kolejne 7,66 mln EUR przyznanych na mocy dekretu ministerialnego z dnia 9 maja 2002 r. (patrz pkt 11),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Pomoc państwa, której Włochy udzieliły spółce Nuova Mineraria Silius SpA, w wysokości 98 360 000 EUR jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

2. Pomoc państwa, którą Włochy zamierzają udzielić spółce Nuova Mineraria Silius SpA, w wysokości 25 869 000 EUR jest również niezgodna ze wspólnym rynkiem, w związku z czym nie może zostać udzielona.

Artykuł 2

1. Włochy muszą odzyskać od beneficjenta udzieloną niezgodnie z prawem pomoc, o której mowa w art. 1 ust. 1.

2. Do kwot, jakie mają być odzyskane, należy doliczyć ustawowe odsetki za cały okres, jaki upłynął od dnia przekazania ich do dyspozycji beneficjenta do dnia ich faktycznego odzyskania.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

⁽¹⁵⁾ Według informacji dostarczonych przez Włochy, chodzi o 24 mln EUR, licząc od wstępnego zgłoszenia, plus 1,869 mln EUR w związku z zastosowaniem dekretu ministerialnego z dnia 28 grudnia 2000 r. i ustawy nr 752/82 (patrz pkt 11 powyżej).

⁽¹³⁾ Sprawa C-355/95 P, *Textilwerke Deggendorf* przeciwko Komisji i in., Rec. 1997, str. I-2549.

3. Odsetki naliczane są według metody procentu składanego, zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 794/2004 Komisji z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽¹⁶⁾.

Artykuł 3

1. Włochy podejmują wszelkie konieczne działania celem odzyskania od beneficjenta pomocy niezgodnej z prawem i ze wspólnym rynkiem, o której mowa w art. 1 ust. 1.

2. Do odzyskania kwot należy przystąpić bezzwłocznie i zgodnie z procedurami wynikającymi z prawa krajowego, o ile przepisy te pozwalają na natychmiastowe i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji.

3. Włochy wykonują niniejszą decyzję w ciągu czterech miesięcy od dnia notyfikacji.

Artykuł 4

1. Włochy informują Komisję o przebiegu procedur krajowych mających na celu wykonanie niniejszej decyzji aż do momentu ich zakończenia.

2. W ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji o niniejszej decyzji Włochy określają całkowitą kwotę (podstawową wraz z odsetkami), która ma być odzyskana od beneficjenta, i przedkładają szczegółowy opis już podjętych czynności lub czynności przewidzianych celem dostosowania się do niniejszej decyzji. W tym samym terminie Włochy przekażą Komisji wszystkie dokumenty wykazujące fakt nakazania beneficjentowi zwrotu kwoty pomocy.

3. Po okresie dwóch miesięcy, o których mowa w ust. 2, Włochy przedkładają, na zwykły wniosek Komisji, sprawozdanie z podjętych czynności lub czynności przewidzianych celem wykonania niniejszej decyzji. Takie sprawozdanie musi również obejmować szczegóły dotyczące wysokości kwot pomocy i kwot odsetek już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Włoch.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.